తకాలం తృప్తి పడకూడదు. తృప్తిపడిన మనిషి ఏమీ సాధించలేడు”

“మీ గురించిన వివరాలు పత్రికల్లో ఎప్పుడూ వస్తుంటాయి. ఒక వ్యక్తి జీవితంలో ఎన్ని సాధించాలో అంతకంటే చాలా ఎక్కువే సాధించారు. మీరు ఆ దేవుడికి ముద్దుబిడ్డ అనిపిస్తుంది. అయినా మీరు ఏ గుడికీ వెళ్ళినట్లు నేను చూడలేదు. మీరు దేవుడ్ని నమ్మరా? ”

ఒక్క క్షణం మౌనంగా ఉండిపోయాడు ప్రకాష్ సింగ్. తరువాత నెమ్మదిగా చెప్పాడు- “నమ్ముతాను. మా ఇంట్లో అందరూ అన్ని పూజలూ చేస్తారు. నేను మాత్రం దేవుడ్ని కేవలం పూజించటానికి పనికివచ్చే ఒక విగ్రహంగా చూడను. నా నడకను నిర్వచించే మార్గదర్శిగా చూస్తాను. ఆయన్ని పూజించటం కంటే ఆయన చూపిన బాటలో నడవటానికి ప్రయత్నిస్తాను. అందుకే నాకు పనిలో దేవుడు కనిపిస్తాడు. ప్రత్యేకంగా పూజ చేయవలసిన అవసరం కనిపించదు. దేవుడు మన నుండి పూజలు కోరుకోడు. పూజలు చేయవలసిన అవసరం తన బిడ్డలకు రాకూడదనే కోరుకుంటాడు. అందుకే నేనెప్పుడూ ఆయన్ని ఏమీ అడగలేదు. ఇంతవరకు అంత అవసరం రాలేదు. భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగుతుందో ఎవరికి తెలుసు? ”

“ఒకవేళ ఇప్పటికిప్పుడు ఆ దేవుడు ప్రత్యక్షమై వరం కోరుకోమంటే ఏమి కోరుకుంటారు? ”

ఈసారి చాలాసేపు ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయాడు ఆయన. అలాంటి ఆలోచన చేయవలసిన అవసరం అంతవరకు రాలేదు కాబోలు.. సమాధానం చెప్పటానికి కష్టపడవలసి వచ్చింది.

“అందరూ నన్ను ఈ దేశానికి చాలా చేశానంటారు. కానీ చేయవలసిన అసలు పనులు ఇప్పుడే మొదలవుతున్నాయి. నా ఓపిక అయిపోయింది. అయినా దేశసేవ అన్నది ఏ ఒక్కరో చేస్తే సరిపోదు. అందరూ తమ బాధ్యత అనుకుని చేయాలి. అందుకే నేను లేకపోయినా నా ఆశయాలకు అనుగుణంగా నడిచేటట్లు నా కంపెనీని తయారు చేశాను. ఇప్పటికే ఓపిక లేక కంపెనీ వ్యవహారాలను నేను పట్టించుకోవటం మానేశాను. నేనున్నా, లేకున్నా నా కంపెనీ విలువలను పాటిస్తూ కలకాలం దేశానికి సేవ చేయాలన్నది నా కోరిక. ఇక నా వ్యక్తిగత జీవితానికి వస్తే పెద్దగా కోరికలేం లేవు. గౌరవంగా జీవించాను. అంతే గౌరవంగా మరణించాలనుకుంటున్నాను. నాకు కలకాలం బతకాలని లేదు. కానీ, బాధపడకుండా చావాలని ఉంది. ప్రశాంతంగా, బాధ లేకుండా చనిపోయే అదృష్టం కలగాలని కోరుకుంటున్నాను”

“మీ పుట్టినరోజున ఇలాంటి మాటలు ఎందుకులెండి? నేనేదో కుతూహలం కొద్దీ అడిగాను. ఇక వెళ్ళొస్తాను” అంటూ లేచాడు సిసోడియా.

తరువాత భోజనం ముగించి బయటకు వచ్చాడు సిసోడియా. గేటు దగ్గర గుమికూడిన విలేకరులను చూసి మనసులో నవ్వుకున్నాడు. ‘ప్రకాష్ సింగ్ ఎంత

ప్రముఖ వ్యక్తి అయినా రేపు దినపత్రికల్లో ఈ వార్త మొదటి పేజీలో రాదు. అదే నేను ఒక పిచ్చి స్టేట్‌మెంట్ ఇస్తే అది మొదటి పేజీలో వస్తుంది. దటీజ్ ఇండియా' అనుకున్నాడు అతను.

ఆ తరువాత కూడా చాలాసేపు పార్టీ కొనసాగుతూనే ఉంది.

అయితే సిసోడియా ఊహల్ని చిత్తు చేస్తూ మరుసటి రోజు ఉదయం దినపత్రికల్లో మొదటి పేజీ వార్త ప్రకాష్ సింగ్ గురించే వచ్చింది. ఆయన అనారోగ్యంతో హాస్పిటల్లో చేరాడన్న వార్త బిజినెస్ వర్గాల్లో కలకలం రేపింది.

★ ★ ★

ప్రైవేట్ జెట్ ఆకాశంలో ఎత్తుగా ఎగురుతోంది. దాని గమ్యస్థానం భారతదేశం. అది తన గమ్యం చేరటానికి ఇంకా గంటన్నర సమయం పడుతుంది. అందులో ప్రత్యేకంగా ఉన్న ఒక చిన్న గదిలో విశ్రాంతిగా పడుకుని ఉన్నాడు మల్హోత్రా. అతనికి యాభై ఏళ్లు ఉంటాయి. అయినా అలా కనపడడు. క్రమం తప్పకుండా వ్యాయామం చేసే అలవాటు ఉండటం వల్ల శరీరం దృఢంగా ఉంది.

అతను ఇంతవరకూ పెళ్ళి చేసుకోలేదు. దీనికి కారణం ఎంతమంది అడిగినా నవ్వుతాడు తప్ప ఏమీ చెప్పడు.

అతనికి ఏదీ త్వరగా నచ్చదు. ఏదీ త్వరగా తృప్తి ఇవ్వదు. ఒకసారి అనుకున్నది సాధించాక మళ్ళీ దాని గురించి పట్టించుకోడు. ఎప్పుడూ ఇంకా ఏదో కావాలన్న అసంతృప్తి అతన్ని వేధిస్తూ ఉంటుంది. తను ఒక స్త్రీతో సరిపెట్టుకోలేనని అతనికి యుక్తవయసులోనే తెలిసింది. అందుకే పెళ్ళి అనే పొరపాటు చెయ్యలేదు.

అతను పుట్టటమే డబ్బులో పుట్టాడు. డబ్బుతో పెరిగాడు. కాలక్రమంలో ఆ డబ్బుని అనేక రెట్లు పెంచాడు. ఇంకా సంపాదిస్తున్నాడు.

అనేక వ్యాపారాల అనంతరం ప్రస్తుతం 'స్కైలైన్' అనే విమానయాన సంస్థని స్థాపించాడు. ఆ విమానయాన సంస్థ ఛైర్మన్ హోదాలోనే అతను విదేశాలు వెళ్ళి వస్తున్నాడు. ఇప్పుడతను ప్రయాణిస్తున్న విమానం అతని సంస్థకు చెందినదే!

దేశంలోని మిగిలిన ఎయిర్‌లైన్ సంస్థలేవీ ఇవ్వనన్ని సౌకర్యాలు కల్పిస్తూ అనతి కాలంలోనే నెంబర్ వన్ స్థానానికి ఎదిగింది ఆ సంస్థ.

బయటకు అంతా బానే ఉన్నట్లు కనపడుతున్నా ప్రస్తుతం ఆ సంస్థ ఆర్థిక పరిస్థితి అంత పటిష్ఠంగా లేదు. ఇక్కడి బ్యాంకులు ఇకపై అప్పులివ్వటానికి అంగీకరించటం లేదు. అందుకే అతను విదేశాలు వెళ్ళాడు.

విదేశాల్లోని ఇన్వెస్టర్లను ఆకర్షించి పెట్టుబడులు సాధించటం కోసం ప్రయత్నించి వస్తున్నాడు.

అయితే అతని ప్రయత్నాలేవీ ఫలించటం లేదు. అతనికి సహాయం చెయ్యడానికి ఎవరూ ముందుకురావటం లేదు.

విషయం అత్యంత రహస్యంగా ఉంచటం వలన ఇంకా అందరికీ అతని ఆర్థిక ఇబ్బందుల సంగతి తెలియదు.

దేశంలో అందరికీ అతన్ని తలచుకోగానే కేర్‌ఫ్రీగా జీవితాన్ని ఎంజాయ్ చేసే విజయవంతమైన వ్యాపారవేత్త గుర్తుకు వస్తాడు.

అతని అసలు పరిస్థితి తెలిసిన అతి కొద్దిమందిలో అతని సెక్రటరీ ఒకరు. ఆమె అతని దగ్గర గత ఆరు నెలలుగా పనిచేస్తోంది. ఈ ఆరు నెలల కాలం ఆమెకు ఒక కలలా గడిచిపోయింది.

అతని దృష్టిలో అది చాలా ఎక్కువ సమయం. ఇక ఆమెకు 'బై! బై!!' చెప్పవల

సిన సమయం వచ్చేసిందని అతనికి అర్థమవుతోంది. అయితే గౌరవప్రదంగా ఆమెను పక్కకి తప్పించే అవకాశం కోసం అతను ఎదురు చూస్తున్నాడు.

అతను ఆలోచనల్లో ఉండగానే ఫ్రిజ్‌లో నుండి విస్కీ సీసా తీసి, ఒక పెగ్ ఫిక్స్ చేసి అతని ముందు ఉంచిందామె. అది 1936లో స్వీడన్‌లో తయారయిన విస్కీ. ఒక విదేశీ వ్యాపారవేత్త బహుమతిగా ఇచ్చాడు. దాని విలువ లక్షల్లో ఉంటుంది.

అదనే కాదు- అతను వాడే సిగార్‌ను హవాయ్ నుండి తెప్పిస్తాడు. అతను వేసుకునే కోటు లండన్‌లో కుట్టిస్తాడు. షూస్ నుండి గాగుల్స్ వరకూ దేనిలోనూ సెకెండ్ రేటెడ్ వస్తువులు అతనికి పడవు. అన్నీ టాప్ క్లాస్‌వే కావాలి.

ప్రస్తుతం అతనున్న పరిస్థితుల్లో ఎవరున్నా... దిగులుతో, భయంతో బెంబేలెత్తిపోతారు. అతను మాత్రం ముందు ఎలా ఉన్నాడో ఇప్పుడూ అలానే ఉన్నాడు. అందుకే అతన్ని చూసిన సెక్రటరీకి ఆశ్చర్యం కలుగుతుంటుంది.

"సర్! మీకు భయమన్నది తెలియదా? " తనిచ్చిన విస్కీ సిప్ చేస్తున్న అతన్ని అడిగింది. ఇపుడిప్పుడే ఆమెకు అతనితో ఇలాంటి మాటలు మాట్లాడే చనువు ఏర్పడుతోంది. అది కూడా ఒక కారణం ఇక ఆమెని వదిలించుకోవలసిన సమయం వచ్చిందని అతను అనుకోవటానికి.

అందుకే అతను వెంటనే సమాధానం చెప్పలేదు.

పడుకున్నవాడు లేచి విమానం కిటికీ గుండా బయటికి చూశాడు.

విమానం ఎంతో ఎత్తుగా ఎగురుతోంది.

అమావాస్య రాత్రి కావటంతో ఆకాశం చిక్కటి నలుపును సంతరించుకుంది. నల్లటి ఆకాశపు నేపథ్యంలో నక్షత్రాలు స్వచ్ఛమైన వజ్రాల్లా మెరుస్తున్నాయి.

కింద అంతు తెలియని సముద్రం అనంతంగా పరచుకుని ఉంది. చీకట్లో సముద్రం కూడా నల్లగానే ఉంది. మధ్యలో ఎక్కడో చిన్న దీపపు చుక్క కనిపించింది. బహుశా ఏదో ఓడ అయి ఉంటుంది.

పైన ఆకాశం. కింద అర్ణవం. రెండూ ఎంతో గంభీరంగా, లోతులు అంతుబట్టనట్లు ఉన్నాయి. ఆ రెంటి మధ్యా మనిషి అల్పత్వం మరింత ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తోంది.

హఠాత్తుగా చిన్న కుదుపు. విమానం కిందకు జారి సర్దుకుంది.

ఉలిక్కిపడి ఆలోచనల్లోంచి తేరుకున్నాడతను. ప్రశ్న అడిగిన సెక్రటరీ అతని సమాధానం కోసం ఎదురుచూస్తోంది.

"ఆకాశంలో ఎగరాలనుకున్నవాడికి భయం వెయ్యకూడదు" అన్నాడతను.

"మనిషి ఎంత ఆకాశంలో ఎగిరినా ఎప్పుడో ఒకప్పుడు భూమి మీదకి దిగిరాక తప్పదు కదా!"

"ఆ విషయం నాకూ తెలుసు. నీ మనసులోని ప్రశ్న అది కాదని కూడా నాకు తెలుసు. నువ్వు అడగదలుచుకున్నది నేనెందుకంత ఆడంబరంగా జీవిస్తానని కదూ!"

"అబ్బెబ్బే..! అదేమీ కాదు సర్!!"

"నా గురించి మీరందరూ ఏమనుకుంటున్నారో నాకు తెలుసు. మీ దృష్టిలో నేను డబ్బు మదంతో కొవ్వెక్కి కొట్టుకుంటున్న వెధవని. అవునా? "

"నో సర్! ఐ స్వేర్!!"

"డోంట్ వర్రీ! నా దగ్గర నిజం మాట్లాడటానికి భయపడవలసిన అవసరం లేదు. ఇక విషయానికి వస్తే.. మీ అందరి మనసులోని ప్రశ్నా నాకు తెలుసు. నేనెందుకు అందరిలాగా ఉండనని కదూ! నా

విచ్చలవిడితనం చూసి మీకు అసహ్యం కలుగుతోంది కదూ!"

"నో! అదేమీ లేదు సర్!"

"నువ్వని కాదు, చాలామంది నన్ను చూసి అలా ఫీలవుతారు. ముందు మీ ఫీలింగ్ ఏమిటో తెలుసుకోండి? అది అసహ్యమా? ఈర్ష్యా? నీకొక నిజం చెప్పనా, బయటకు నన్ను విమర్శించే ప్రతి ఒక్కరూ అవకాశం వస్తే నాతో గడపటానికి అర్రులు చాస్తారు. నిజమా, కాదా? చెప్పు? "

"నిజమే సర్! బట్ అది మీ డబ్బుని చూసి..." తెగించి చెప్పేసింది ఆమె.

"నా దగ్గర ఉన్న డబ్బు నేను సంపాదించినది కాదు. వారసత్వంగా పెద్దలనుండి వచ్చింది. నేను సాధించటానికి వాళ్ళేమీ మిగల్చలేదు. అందుకే నేను కసిగా వాళ్ళు సంపాదించిన దానిని ఖర్చుపెడుతున్నాను. అయినా ఒకస్థాయి దాటిన తరువాత ఖర్చు పెట్టి డబ్బు అవగొట్టలేము. అది అంతకంతా సంపాదించి పెడుతుంది. ఇప్పుడు నాకు మొదటిసారి సమస్య వచ్చింది. దానితో పోరాడుతున్నాను. 'డబ్బంటే ఇష్టం లేనప్పుడు పోతే పోనివ్వవచ్చు కదా! పోరాడటమెందుకు? ' అని మీరు అడగవచ్చు. అది నా కోసం కాదు. నా మీద ఆధారపడిన వందల కుటుంబాల కోసం. ఇప్పుడు నేను భయపడకూడదు. కనీసం భయపడినట్లు లోకానికి కనిపించకూడదు. భయపడే మనిషిని ఈ లోకం ఇంకా భయపెడుతుంది. సమస్యని అధిగమించే మార్గం వెతికే వాడికి భయం వెయ్యదు"

"మీలాంటి వారికి ఆ దేవుడు అన్యాయం చెయ్యడు సర్!" కాజువల్‌గా అని చటుక్కున నాలుక కరుచుకుంది ఆమె. అవును మరి. అతనికి దేవుడంటే నమ్మకం లేదు.

"నేను దేవుడ్ని నమ్మను..." ఆమె ఆలోచనల్ని నిజం చేస్తూ అన్నాడతను.

"మీరు నమ్మినా నమ్మకపోయినా ఆయన ఉన్నాడు సర్!" నమ్మకంగా చెప్పిందామె.

"నువ్వేమన్నా దేవుడి ఏజెంటువా? అంత కచ్చితంగా ఎలా చెప్పగలవ్? "

ఆమె నవ్వింది. మల్హోత్రా ఊరుకోలేదు. "నువ్వెప్పుడయినా దేవుడ్ని ఏదైనా కావాలని కోరుకున్నావా? "

"చాలాసార్లు"

"అవన్నీ జరిగాయా? "

"కొన్నిసార్లు జరిగాయి. కొన్నిసార్లు జరగలేదు"

"మరి దేవుడు ఉన్నట్లు ఎలా అనుకుంటున్నావ్? దేవుడుంటే నీ కోరికలు ఎప్పుడూ తీరాలిగా? "

"మనకి ఏది అవసరమో, ఎంత అవసరమో అదే దేవుడు ఇస్తాడు"

"నీ అవసరాల గురించి ఆయనకి తెలిసినపుడు, వాటిని ఆయనే తీరుస్తాడన్న నమ్మకం ఉన్నప్పుడు ఇక పూజించటం ఎందుకు? నువ్వు పూజించటం లేదని ఆయన నీకు వచ్చేదాన్ని రాకుండా చేయడు కదా? "

"మీతో వాదించలేను. కానీ, ప్రార్థన చేయటంలో నాకు తృప్తి దొరుకుతుంది"

"సరే! ప్రార్థన ఎంతసేపు చేస్తావ్? "

"పది నిమిషాలు"

"గంటసేపు ప్రార్థన చేసేవాళ్ళు ఉంటారా? "

"ఉంటారు"

"రోజంతా ప్రార్థన చేసేవాళ్ళు ఉంటారా? "

"యోగులు, సన్యాసులూ ఉండవచ్చు"

"ఎక్కువసేపు పూజ చేస్తే ఎక్కువ పుణ్యం వస్తుందా? "

"నాకంత జ్ఞానం లేదు సర్!"

"అందరూ రోజంతా పూజ చేస్తూ గడి